ΣτΕ 154/2024 [Νόμιμη απόρριψη αιτήματος για χορήγηση άδειας λειτουργίας μετά από μετεγκατάσταση και εκσυγχρονισμό μονάδας ασφαλτομίγματος]

Περίληψη

- Η έκδοση της εν λόγω προσβαλλόμενης πράξης στηρίχθηκε στην έλλειψη νόμιμων προϋποθέσεων και δικαιολογητικών που απαιτούνται για την έκδοση άδειας λειτουργίας της επίδικης μονάδας, που συνίστανται αφενός μεν στην αναντιστοιχία της πραγματικής κατάστασης με τα υποβληθέντα μηχανολογικά σχέδια, εφόσον, αρχικά δεν ήταν ηλεκτρολογικά συνδεδεμένος ο προβλεπόμενος εξοπλισμός και εν συνεχεία, δεν υφίστατο καν στον εν λόγω χώρο, αφετέρου δε στην ανυπαρξία του απαιτούμενου πιστοποιητικού πυροπροστασίας, που ανακλήθηκε κατά τα προαναφερθέντα. Με αυτά τα δεδομένα, ο προβαλλόμενος περί του αντιθέτου λόγος πρέπει ν’ απορριφθεί ως αβάσιμος. Τούτο δε ανεξαρτήτως αν με τον λόγο αυτό γίνεται επίκληση και των ισχυρισμών που θα είχε προβάλλει η αιτούσα κατά την προηγούμενη ακρόασή της.

Όπως προκύπτει από τις εφαρμοστέες διατάξεις, η υποβολή των αναγκαίων δικαιολογητικών, μεταξύ των οποίων το πιστοποιητικό πυροπροστασίας, και η διαπίστωση, κατόπιν ελέγχου, της τήρησης των προβλεπόμενων όρων της άδειας εγκατάστασης, μεταξύ των οποίων η τοποθέτηση των μηχανημάτων στον χώρο σύμφωνα με τα κατατεθέντα σχέδια και μελέτες, αποτελούν προϋπόθεση για την έκδοση άδειας λειτουργίας δραστηριότητας μέσης όχλησης κατόπιν υποβολής αιτήματος από τον ενδιαφερόμενο. Λαμβάνοντας δε υπόψη το ιστορικό της κρινόμενης υπόθεσης, εν προκειμένω, η Διοίκηση ήταν υποχρεωμένη να απορρίψει το αίτημα για χορήγηση άδειας λειτουργίας της επίδικης μονάδας λόγω ελλείψεως νομίμων προϋποθέσεων και δικαιολογητικών και συνεπώς, η πρώτη προσβαλλόμενη πράξη εκδόθηκε κατά δεσμία αρμοδιότητα. Εξάλλου, η Διοίκηση αμέσως μετά τη διαπίστωση των ελλείψεων που αφορούσαν τον μηχανολογικό εξοπλισμό της μονάδας κατά την αυτοψία που πραγματοποίησε στον χώρο, κατ’ ενάσκηση της κατά νόμο αρμοδιότητάς της για επιτόπιο έλεγχο, σχετικά με τον οποίο δεν υπήρχε υποχρέωση προηγούμενης ειδοποίησης της αιτούσας, ενημέρωσε την τελευταία για τις εν λόγω διαπιστώσεις και με δύο έγγραφα τον Απρίλιο και τον Νοέμβριο του 2017 την κάλεσε να προβεί στις απαραίτητες ενέργειες για την κάλυψη των ελλείψεων. Επανέλαβε δε την αυτοψία στις 14.3.2018 και ακολούθως, μετά παρέλευση 15 περίπου μηνών από την αρχική αίτηση, εξέδωσε την προσβαλλόμενη απόφαση περί απορρίψεως του ως άνω αιτήματος για έκδοση άδειας λειτουργίας λαμβάνοντας υπόψη και την ανάκληση του πιστοποιητικού πυρασφάλειας. Με αυτά τα δεδομένα, εν προκειμένω, δεν

συντρέχει περίπτωση εφαρμογής της αρχής της προστατευόμενης εμπιστοσύνης του διοικουμένου που συναρτάται με την ύπαρξη διακριτικής ευχέρειας και τη δυνατότητα επιλογής της Διοίκησης μεταξύ περισσοτέρων λύσεων. Εξάλλου, καμία επιρροή δεν ασκούν επί του ζητήματος αυτού οι ανωτέρω επί μέρους ισχυρισμοί της αιτούσας σχετικά με τη διαφωνία των δασαρχείων ως προς την αρμοδιότητά τους. Συνεπώς, πρέπει ν’ απορριφθεί ως αβάσιμος ο περί του αντιθέτου προβαλλόμενος λόγος.

Πρόεδρος: *Π. Καρλή*
Εισηγητής: *Ζ. Θεοδωρικάκου*